

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Diaconu Iurie

judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Gromov Ruslan, prin care se solicită, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Gromov Ruslan XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.02.2019 – 22.05.2019;

Instanța de apel: 01.11.2019 – 18.12.2019;

Instanța de recurs: 13.06.2020 – 15.07.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 22 mai 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Gromov Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat cu aplicarea art. art. 34, 82 Cod penal pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare;

- art. 188 alin. (1) Cod penal la 5 ani 4 luni închisoare;

- art. 188 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal, la 6 ani 8 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Gromov Ruslan i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Gromov Ruslan în beneficiul statului suma de 1536 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale nr. 201802P4623, nr. 201902D0073, nr. 201802P4613 și nr. 201902D0074.

S-a încasat de la Gromov Ruslan în beneficiul părții vătămate Samoil Nicolai suma de 7000 lei, prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la 23.12.2018 aproximativ la orele 17:50, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat a pătruns prin deschiderea ușii de intrare în apartamentul părții vătămate Gheorghiu Natalia, care este amplasat în XXXXX. Ulterior, în timp ce se afla în interiorul apartamentului menționat, a aplicat în privința lui Gheorghiu Natalia violența fizică exprimată prin multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv peste cap, organ de importantă vitală. După care, în mod deschis a sustras un inel bărbătesc din argint cu piatră neagră în sumă de 1200 lei, un ceas cu curelele din piele de culoare neagră în sumă de 1500 lei, un telefon mobil de model Huawei în care era înserată cartela Sim XXXXX în sumă de 2500 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Gheorghiu Natalia o daună materială considerabilă în sumă de 5200 lei.

În rezultatul acestor acțiuni ale lui Gromov Ruslan, părții vătămate Gheorghiu Natalia, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.201802D0074 din 18 ianuarie 2019 i-a fost cauzat traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, echimoze cu excoriații la nivelul feței, echimoze la nivelul toracelui anterior, umărului drept și brațul stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestei criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

La 23.12.2018, aproximativ la orele 18:25, Gromov Ruslan, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat, cu aplicarea violenței periculoase pentru sănătatea persoanei, în timp ce se afla în adiacentul carosabilului, opus față de adresa XXXXX, a aplicat în privința părții vătămate Mihailov Polina violența fizică exprimată prin multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv peste cap, organ de importantă vitală, după care a încercat să-i sustragă din buzunar bunuri personale în proporții considerabile, însă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, din motiv că ultimul a fost reținut și imobilizat de Glinca Alexandru.

În rezultatul acestor acțiuni ale lui Gromov Ruslan, părții vătămate Mihailov Polina, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0073 din 18 ianuarie 2019, i-a fost cauzat traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoze și excoriații la nivelul feței, echimoze la nivelul membrului inferior stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestei criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, la data de 06.08.2018, aproximativ în jurul orei 04:30, aflându-se lângă XXXXX, având intenția sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod

conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, aplicând violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei și anume aplicându-i părții vătămate Samoil Nicolai o lovitură cu pumnul în regiunea capului, în mod deschis din buzunarul drept a pantalonilor a sustras de la ultimul un telefon mobil de model „Sony Xperia Z5 Dual” de culoare alb cu nr de IMEI: XXXXX și IMEI: XXXXX, la prețul de 7000 lei, în care se afla cartela SIM a S.A. „Orange”, cu nr. XXXXX după care cu telefonul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, plecând într-o direcție necunoscută, cauzând astfel părții vătămate Samoil Nicolai o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 7000 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Vuico Angela în interesele inculpatului și de inculpat, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău.

3.1 Avocatul Vuico Angela în interesele inculpatului în apel a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău din 22 mai 2019, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă mai blândă, iar suma cheltuielilor de judecată de 1536 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale să fie trecută în beneficiul statului.

În motivarea apelului avocatul Vuico Angela a indicat că Gromov Ruslan a semnat și depus o cerere în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală prin care a solicitat examinarea cauzei penale în procedură restrânsă în baza probelor administrate la dosar și enumerate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de probe noi, a recunoscut vina integral pe toate capetele de acuzație, căindu-se sincer.

Menționează apărarea că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond urma să țină cont de circumstanțele atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. ”f” Cod penal și anume că Gromov Ruslan a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, recunoscând vinovăția sa de la începutul urmăririi penale, s-a căit sincer în cele săvârșite. Astfel, la aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni potrivit art. 84 Cod penal, apelanta solicită stabilirea lui Gromov Ruslan a unei pedepse mai blândă, mai mica de 9 ani.

Referitor la încasarea cheltuielilor juridice de la Gromov Ruslan în beneficiul statului a sumei de 1536 lei pentru efectuarea expertizelor medico - legale, consideră că urmează a fi trecute în contul statului, potrivit art. 229 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală.

3.2 Inculpatul în apelul său solicită casarea parțială a sentinței rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu stabilirea unei pedepse mai blândă.

În motivarea cererii de apel, inculpatul a invocat faptul că, el a semnat și depus o cerere în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală prin care a solicitat examinarea cauzei penale în procedură restrânsă în baza probelor administrate la dosar

și enumerate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de probe noi și a recunoscut vina integral pe toate capetele de acuzare înaintate, căindu-se sincer.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, apelurile declarate de inculpatul și avocatul Vuico Angela în interesele inculpatului au fost respinse ca nefondate și s-a menținut fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 22 mai 2019.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Reieșind din cele relatate, instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale inculpatul Gromov Ruslan a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. art. 188 alin. (2) lit. d) și f), 188 alin. (1), 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe a fost contestată în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se să fie stabilită o pedeapsă mai blândă, și a cheltuielilor de judecată însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În ceea ce privește argumentul invocat de apelanți cu privire la faptul că pedeapsa numită este prea aspră, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat deoarece instanța de fond a argumentat deplin soluția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Astfel, nu au fost găsite plauzibile argumentele apărării privind posibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde, deoarece instanța de fond a ținut cont la individualizarea pedepsei de toate circumstanțele cazului și anume, astfel fiind necesare impunerea inculpatului a unor restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunilor comise ca să fie suficientă pedeapsa pentru restabilirea echității sociale, intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiuni.

În contextul celor enunțate supra, instanța de apel a menționat că argumentele apelanților nu au putut fi reținute și anume faptul că consideră sentința nemotivată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, neținându-se cont de circumstanțele atenuate și anume căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunilor, menționând că instanța nu s-a condus de prevederile art. 75 Cod penal, ori instanța de fond corect a statuat conform prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal asupra aplicării unei pedepse echitabile lui Gromov Ruslan cu închisoare, ultima constituind o cerință a principiului

echității în dreptul penal, care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă legală, individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze celelalte scopuri ale pedepsei penale.

Instanța de judecată a apreciat gradul de pericol al infracțiunilor săvârșite prevăzute de art. 16 Cod penal - ca infracțiuni grave, ținând cont de comportamentul și personalitatea inculpatului, care a comis infracțiunile, cunoscând cu certitudine că a fost condamnat în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2013 la o pedeapsă cu executare reală tot pentru o infracțiune cu caracter similar infracțiunilor în speță însă nu a făcut concluzii că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și din nou a comis fapte prejudiciabile, precum și de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Deci, instanța de apel a considerat că, prima instanță a aplicat o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar argumentele părții apărării de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde le-a considerat doar declarative, fără temei legal.

Instanța de apel, de asemenea a considerat nefondate argumentele din apelul avocatului privind netemeinicia admiterii solicitării acuzatorului de stat referitor la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1536 lei și le-a respins în conformitatea cu prevederile art. 143, 227- 229 Cod de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Vuico Angela în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 1 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei, considerând-o prea aspră și în partea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 1536 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale în beneficiul statului.

În motivare recurenta a indicat:

- instanța de fond și de apel nu au luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căiește sincer de cele săvârșite și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată;

- infracțiunile săvârșite de inculpat se clasifică ca infracțiuni grave potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, și nicidecum ca infracțiuni deosebit de grave;

- încasarea cheltuielilor judiciare urmează a fie trecute în contul statului, potrivit art. 229 Cod de procedură penală, care prevede că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor;

- la stabilirea pedepsei inculpatului s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 19 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal al instanței de recurs concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Colegiul constată că recursul declarat are ca temei pct. 1) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, temei care nu are nici o relevanță cu cerințele pe care recurenta le-a înaintat.*

Din conținutul cererii de recurs, instanța constată că, în esență, recurenta, pledează pentru casarea parțială a hotărârilor instanțelor de fond, din motiv că, în opinia sa, la caz, nu a fost individualizată corect pedeapsa în privința inculpatului, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală,

Verificând actele cauzei, raportate la alegațiile recurente în partea ce ține de individualizarea greșită a pedepsei penale aplicate față de inculpat, Colegiul penal le găsește vădit nefondate, această concluzie rezultând din însăși scopul pedepsei penale stipulat în art. 61 Cod penal, potrivit căruia pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Totodată se menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea

infrațiunilor săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunea comisă.

În cauza deferită judecății, potrivit sentinței Gromov Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f), 188 alin. (1) și 188 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, și a art. 34, 82 Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Gromov Ruslan i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. A fost reținută ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Legalitatea și temeinicia sentinței în baza apelurilor depuse de inculpat și avocata acestuia, a fost verificată de instanța de apel, care a statuat asupra corectitudinii acesteia, menținând-o în vigoare, fără careva modificări. Adică, criticele apelanților, inclusiv în partea ce ține de solicitarea de a-i stabili o pedeapsă mai blândă, au fost respinse, ca nefondate.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. La numirea pedepsei inculpatului instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei. Soluția privind quantumul pedepsei rămâne la discreția instanțelor de fond, ce sunt obligate să stabilească pedeapsa sub noile limite, însă nu este stipulat că în cazul procedurii simplificate, trebuie să fie indicată pedeapsa în limitele minime sau maxime, aceasta este în obligația instanței de judecată și ca urmare să motiveze alegerea dată.

De altfel, în speță, instanța de apel, a dat răspuns deja la toate cele invocate de apelanți în vederea motivării soluției de respingere a solicitării privind aplicarea unei pedepse mai blânde. Colegiul apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor depuse, ca nefondate, soluție pe care o preia și instanța de recurs.

Cu referire la solicitarea recurenței precum că instanțele de apel nefondate au dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în beneficiul statului, Colegiul reține ca fiind argumentată poziția instanței de apel și în acest sens, or potrivit art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate,

reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

În continuare, instanța de recurs se raliază statuărilor din decizia instanței de apel, potrivit căroră în prezenta cauză penală cheltuieli judiciare în sumă de 1536 lei au fost suportate pentru efectuarea următoarelor expertize judiciare: raportul de expertiză judiciară nr. 201802P4623 din 27.12.2018 în privința părții vătămate Mihailov Polina în sumă de 448 de lei, raportul de expertiză judiciară nr. 201902D0073 din 18.01.2019 în privința părții vătămate Mihailov Polina în sumă de 320 de lei, raportul de expertiză judiciară nr. 201802P4613 din 26.12.2018 în privința lui Gheorghiu Natalia în sumă de 448 de lei, raportul de expertiză judiciară nr. 201902D0074 din 18.01.2019 în privința părții vătămate Gheorghiu Natalia în sumă de 320 lei.

Subsidiar, Colegiul reține că, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Având în vedere considerentele menționate și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează

că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de apărătorul inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Gromov Ruslan, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Gromov Ruslan XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion